

18. nedjelja kroz godinu C

*Klonite se i čuvajte svake pohlepe:
koliko god netko obilovao,
život mu nije u onom što posjeduje. (Lk 12,15)*

Prvo čitanje

Propovjednik 1,2; 2,21-23

Ispraznost nad ispraznošću – veli Propovjednik – ispraznost nad ispraznošću, sve je isprazno. Jer čovjek se trudi mudro i znalački i uspješno, pa sve svoje mora ostaviti čovjeku koji se oko toga nije trudio. I to je ispraznost i velika nevolja. Jer što ima čovjek od sve brige srca svoga i truda kojim se trudio pod suncem? Jer svi su dani njegovi muka i poslovi njegovi jad; čak mu ni noću ne miruje srce. I to je ispraznost.

Drugo čitanje

Kološanima 3,1-5.9-11

Braćo i sestre! Ako ste suuskrsnuli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim! Ta umrijeste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu! Kad se pojavi Krist, život vaš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi. Umrtvite dakle udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti, zlu požudu i pohlepu – to idolopoklonstvo! Ne varajte jedni druge! Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje po slici svoga Stvoritelja! Tu više nema: Grk – Židov, obrezanje – neobrezanje, barbar – skit, rob – slobodnjak, nego sve i u svima – Krist.

Evandjelje

Luka 12,13-21

U ono vrijeme: Netko iz mnoštva reče Isusu: "Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu." Nato mu on reče: "Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliocem nad vama?" I dometnu im: "Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko god netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje."

Kaza im i prispodobu: "Nekom bogatu čovjeku obilno urodi zemlja pa u sebi razmišljaše: 'Što da učinim? Nemam gdje skupiti svoju ljetinu.' I reče: 'Evo što ću učiniti! Srušit ću svoje žitnice i podignuti veće pa ću ondje zgrnuti sve žito i dobra svoja. Tada ću reći duši

svojoj: dušo, evo imaš u zalih mnogo dobara za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!' Ali Bog mu reče: 'Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što si pripremio, čije će biti?' "

"Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu."

Za razmišljanje

*Sva tri današnja čitanja dobro se slažu. Dok nas prvo čitanje postavlja pred temeljno pitanje našega postojanja: "Zašto sam zapravo na svijetu?", drugo čitanje pokušava na to dati odgovor: "Na svijetu smo da postanemo sve sličniji Isusu Kristu i tako sve više budemo slika svojega Stvoritelja. Iz Evanđelja nam biva jasno što se sve može postaviti između temeljnog pitanja o smislu i cilja našega bitka. Onaj tko pokušava sam sebi dati smisao, tko pokušava smisao života zadovoljiti materijalnim dobrima, taj u svojoj nutrini nije slobodan primit dar Božjega bogatstva. To je i razlog zbog kojega Isus ne želi biti sudac. Jer od njega se traži da od **jednoga** "vlasnika" napravi **dva**. No, on nije zato pozvan. Njegova je zadaća da ljudima pokaže kako sve više mogu postati slika svoga Stvoritelja. Bogataš o kojemu se ovdje govori, okružen je svojim imanjem, misli samo na to, njegov je zarobljenik. U tome vidjeti smisao života je za Isusa besmisleno. Tu besmislenost on ne želi povećavati. No on tom čovjeku daje odgovor na njegovu molbu na drugoj razini, pomoću prispodobe o tome kako se čovjek treba odnositi prema svome imanju i prema svemu što on jest i što ima. On odbija imanje i zgrtanje blaga, jer se to protivi Božjem bitku. Nenadmašivo biblijsko ime za Boga jasno izriče način toga bivanja: Jahve je "Onaj koji jesam; koji sam tu za vas". Ako netko želi biti slika Božja on zna što mora činiti: biti tu za druge – tako moramo mi **biti!** Tako je i Krist. Načini ponašanja koji se nabrajaju u drugom čitanju (požuda, zle želje, lakomstvo) su plodovi onoga koji nije slika Božja, onoga koji "je tu samo za sebe samoga". Svaki oblik imovine i moći u najširem smislu može nas tako deformirati da postanemo neljudski.*

*Evanđelje nas podsjeća kako je važno osloboditi se od tih "neljudskosti", da neovisni o tome možemo posjedovati, a ipak ne biti opsjednuti. Takav alternativni oblik života ima i svoje djelovanje: ako svoje bivanje, a ne imanje stavimo u središte svojega života, naš život automatski poprima pravi smisao i više se oko toga ne moramo mučiti. Istovremeno ćemo primijetiti kako kroz takav način života nebo počinje u **ovom bivanju, ovdje i sada**. Mi smo, doduše, još na putu, ali već smo postali novi ljudi (drugo čitanje). To znači da ne smijemo čekati kako bismo smisao života tražili u nečemu što dolazi poslije smrti. Mi kršćani smo pozvani, pokazivati Boga i širiti njegovu toplinu prije svega sada na ovoj zemlji. Samo tako počinje nebo, to "biti s Bogom" za nas i za druge. Što smo bliže Bogu, to više možemo biti kao On – za druge. To znači svojim bližnjima dati budućnost, prostora za njihovu vlastitu povijest, slobodu da i bez nas idu dalje; da se ne namećemo, ali da budemo tu kad nas trebaju. Jednom riječju: dati dalje ono što nam je Bog od početka darovao, dok nas je stvorio.*

*Ono što se tome protivi jest lakomstvo i želja za moći: Moraš biti onakav kakvoga te želim **imati**; moraš biti ovisan o meni i mojem sudu; ja određujem prostor u kojem se smiješ razvijati... Tako nismo Isusa upoznali. Neka nam svima uspije da se sve više udaljimo od svoje tamne strane jer nam je sâm Bog od početka obećao svoje svjetlo!*